

[J. P. Jensen.]
 blot nogenlunde tilfredsstillende Resultat. Om det nu vil blive netop 1 Mill. Kr., skal jeg ikke kunne sige, det bliver maaske lidt mere, maaske lidt mindre, men der er vist ingen Tvivl om, at det vil blive en yderligere Lettelse for Formueejerne. Ændringsforslaget vil komme til at virke i samme Aand og samme Retning som Loven af 1927, det gaar stik imod de Principper, som Flertallet hylder, og derfor anbefaler jeg paa Flertallets Vegne at forkaste det af Venstre stillede Ændringsforslag.

Retsforbundet har stillet et Ændringsforslag, som ikke har været behandlet i Udvalget. Det er kommet saa sent — jeg har ikke set det, og jeg ved ikke, om nogen anden har set det, før Udvalgsmoderne var sluttet. Det gaar ud paa, at Statens forøgede Indtægt ved denne Lov skal bruges til ekstraordinær Nedbringelse af Statsgælden. Selv om vi har stor Sympati for en Nedbringelse af Statsgælden og ogsaa for at bruge en Formueskat dertil, kan jeg ikke tilraade at stemme for dette Ændringsforslag. Det kunde maaske være, at Retsforbundet kunde hjælpe os ved en anden Lejlighed eller vi dem, men i dette Tilfælde maa jeg, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod det af Retsforbundet stillede Ændringsforslag.

Med disse Ord anbefaler jeg ærede Medlemmer at stemme mod begge de stillede Ændringsforslag.

N. Neergaard: Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger og skal holde mig til Betænkningen og de Ændringsforslag, der er stillet fra vort Partis Side. Jeg skal gøre dette saa meget mere, som den højtærede Finansminister er forhindret i at være til Stede, og det efter de Ord, jeg har vekslet med ham, ogsaa er Forudsætningen, at den mere almindelige Behandling af Spørgsmaalet om Formueskattenedsættelse skulde vi tage ved tredje Behandling. I hvert Fald ønsker jeg i Dag at holde mig til Ændringsforslagene og Betænkningen.

Maa jeg da først bemærke, at det, som Venstre under hele denne Forhandling er gaaet ud fra, er det samme, som jeg paa mit Partis Vegne udtalte ved Lovforslagets første Behandling, nemlig at vi ikke ønsker nogen Forhøjelse af den nuværende Formuebeskatning, saaledes som den er efter Loven af 1927. Denne Formuebeskatning er selv med de Nedsættelser, der den Gang fandt Sted, saa høj, at den ubetinget stadig er blandt de højeste i Europa, og vi finder ikke, at Forholdene paa nogen Maade berettiger til at gaa bort fra den Lettelse, vi

fik i 1927. Endvidere mener vi at maatte fastholde, at Formuebeskatningen indenfor rimelige Grænser skal rette sig efter Afkastningens Størrelse, og for det tredje ønsker vi at bibeholde de Lempelser i Selskabs-skatten, som kom i 1927, fordi de fremmer Konsolidering og Opsparing. Men lige saa vel som vi maa holde paa dette og altid har holdt derpaa, lige saa vel maa vi understrege var Villighed til at forhandle om Ændringer i Loven af 1927, Ændringer der, som det er udtrykt i Betænkningen, bedre kunde svare til dens Hensigt. Da jeg gennemførte Loven af 1927, var jeg den første til at indrømme, at det var en vanskelig Forsøgslovgivning, og at man maatte indhente Erfaringer for at se, hvilke Ændringer det vilde være hensigtsmæssigt at indføre i den, og dette fik jo ogsaa sit Udtryk derved, at der blev indsat den Revisionsbestemmelse, i Henhold til hvilken nærværende Lovforslag er fremsat.

Naar jeg skulde sige, i hvilken Retning jeg mener at Ændringer i Formueskatte-loven af 1927 især skulde gaa, skulde det være i Retning af at føre Skattefritagelserne længere ned, altsaa ikke standse ved, at mindst de 40 pCt. af Formueskatten efter Loven af 1922 udredes. Jeg havde tænkt mig, at man kunde gaa ned til 20 pCt., og samtidig vil jeg finde det rigtigt, at man forhøjede de $1\frac{1}{2}$ pCt., som Indkomstskatten af Formueudbyttet skal udgøre efter den nugældende Lov, saaledes at Skattenedsættelsen ikke gik op til saa høje Afkastninger — jeg ønsker i og for sig heller ikke, at den skal gaa højere op end til ca. 5 pCt. Det er i den Retning, vi kunde ønske at ændre den nugældende Lov, men vi har samtidig — og det har vi gjort lige fra Begyndelsen — erklæret os fuldt ud villige til, hvis man maatte foretrække det, at forhandle paa et andet teknisk Grundlag, nemlig det, der er benyttet af Erhvervenes Skatteudvalg. Forskellen paa de to Grundlag er jo kortelig denne, at medens den nugældende Lov bestemmer Nedsættelsen efter Formueudbyttet, dog saaledes at Formueudbyttet beskattes efter det Trin paa Indkomstskatteskalaen, hvor den samlede Indtægt befinder sig, er Princippet i Erhvervenes Skatteudvalg det, at Nedsættelsen skal rette sig efter den samlede Indtægt i Forhold til Formuen og ikke specielt til Formueafkastningen. Naar det drejer sig om en Formuebeskatning, er det Princip, der er fastsat i den nugældende Lov, naturligvis langt det mest rationelle — det tror jeg ikke vil blive benægtet fra nogen Side, — men paa den anden Side har